

III. Дейность

1. Служебна.

а) По Министерството на просвѣтата, като гимназиаленъ учителъ и асистентъ въ Висшето училище.

Въ живописния Пловдивъ, който тогава имаше още ориенталски видъ, прекарахъ две години. Преподавахъ само специалния си предметъ — ботаника, въ горнитъ и долнитъ класове, понеже се набираха достатъчно часове. Въведохъ новъ начинъ за изучаването на тая наука. Обучението ставаше нагледно и практически, чрезъ опити и демонстрации. Доставихъ веднага необходимитъ пособия: стенни картини, модели, сборки и др. Създадохъ ботаническа лаборатория и училищна градина, въ двора на гимназията. Уредихъ и убогатихъ ботаническитъ сборки. Физиологията и анатомията преподавахъ съ опити и микроскопически упражнения. Правихъ чести екскурзии съ ученицитъ, които бѣхъ успѣлъ да увлека въ моя предметъ. А тѣ ми помагаха много, като носиха прѣсенъ материалъ за обучението и си приготвяха хубави хербарии. Но за всичко това голѣмо съдействие получавахъ отъ тогавашния директоръ, Дим. Берберовъ, който, като агрономъ, следеше съ интересъ моята работа. Той бѣше интелигентенъ и тактиченъ човѣкъ, при това, отличенъ администраторъ. Исега е още живъ и съмъ му признателенъ.*)

Пловдивската мъжка гимназия, строена съ щедри срѣдства въ Румелийско време, бѣше тогава, а може би и сега, първа въ България по здание, кабинети и въобще по обзавеждане. Учителскиятъ персоналъ, състоящъ се отъ 60—70 души, бѣ сжщо измежду елита на бълг. учителство. Мои колеги по естественитъ науки бѣха, съученика ми отъ Лайпцигъ, Д-ръ Павелъ Недковъ, който преподаваше само зоология и бившиятъ ми учителъ, Херм. Шкорпилъ, по минералогия и геология.

Покрай училищната си работа развивахъ и доста голѣма обществена дейность, Тогавашната „Учителска

*) За моето учителство въ Пловдивъ вижъ статията ми „Нѣколко думи по преподаването на ботаниката въ Пловдивската мъжка гимназия“, печатана въ Отчета на сжщата гимназия за 1897/98 г., стр. 1—16.